

[Energiministeren]

onale finansverden, der jo kommer til at finansiere det og yde lånene til det. Det er ikke kun offentligt ejede pengeinstitutter som Nordisk Investeringsbank eller Den eropæiske Investeringsbank, der yder lån til det her, men så sandelig også almindelige, private, internationale forretningsbanker, og der er ingen vanskeligheder ved på de bedst tænkelige vilkår at opnå de lån, der er brug for. Jeg synes, det siger noget om vurderingen af projektet.

Om forsyningssikkerheden vil jeg sige, at det er letsindigt at omgås disse spørgsmål på den måde, hr. Maisted gør det, og jeg var også skuffet over hr. Emmert Andersens indlæg om samme punkt. De nabolande, vi sælger gassen til, kan jo ikke garantere Danmark, at vi i stedet for får en sikker forsyning med den olie, vi så bliver afhængige af. Det er bl. a. derfor, de selv investerer store, store beløb i at sikre stabile tilførsler også af naturgas. Det gælder også Sverige. Endvidere skal man vel sige til hr. Maisted, at IEAs krisestyringssystem ikke dækker naturgas, så det faste, sikre forsyningsgulv, vi kan etablere for os selv, uanset hvad denne verden måtte kunne klare af udviklede krisestyringssystemer i givne situationer, er bedre, jo mere gas vi har organiseret os med.

Og så er der spørgsmålet om, hvilken farve de kommuner i Midt- og Nordjylland, som ønsker naturgas, har. Ja, de har vel den farve, kommuner skal have, havde jeg nær sagt. Det er et bredt ønske, der er tale om. Formanden for det midt- og nordjyske naturgasplanlægningselskab er venstremand, borgmester i Viborg, og det er et bredt ønske i den del af landet. Der er ikke for fem flade øre partipolitik i indstillingen – i hvert fald ikke fra vores side, jeg tør ikke svare hverken i denne eller andre sager på Hr. Maisteds vegne.

Jeg har over for hr. Emmert Andersen berørt det, der er problemstillingen ved at eksportere gassen. Jeg er indforstået med, at øgede mængder kan eksporteres, men ud over et vist punkt er der ikke fornuft i det. Det er, fordi vi her i Danmark anvender gassen relativt bedre end den måde, man hidtil har anvendt den på i vore nabolande, at fordelene ved at bruge den her i stedet for at eksportere den er så stor, som den er. Sådan er det.

Jeg synes også, det kan være på sin plads at erindre hr. Emmert Andersen om, at EF-Kommissionen har lavet et gaspapir, der henstiller til Forbundsrepublikken Tyskland, Holland og andre lande at omstrukturere deres gasanvendelse i retning af den mere vidtforgreneede anvendelse, vi lægger op til fra starten af, væk fra anvendelse i store, tunge energiforbrugende enheder, hvor man kan bruge billigere brændsel end gas. Jo længere ud man kommer, jo bedre økonomi er der i måden at bruge gassen på. Så enkelt er det. Det er, fordi vi lægger an til at gøre det rigtige fra begyndelsen økonomisk set, at der er så relativt god en økonomi i vores projekt, også selv om vi skal begynde med hele investeringsbyrden fra starten.

Over for fru Lone Dybkjær har jeg allerede erklæret min enighed i betragtningen om besparelserne. Det er et gode, at vi har den handlefrihed, der ligger bag den diskussion, vi overhovedet fører i dag, ikke noget negativt.

Når fru Lone Dybkjær så spørger, hvorfor vi kommer med forslaget inden revurderingen, når der er de problemer, D.O.N.G. peger på, så har jeg allerede sagt, at noget af det, D.O.N.G. peger på, er, at en del af løsningen vil være at sikre sig adgangen til dette bredere definerede marked.

Med hensyn til eksportpriser osv. siger fru Lone Dybkjær, at der mangler oplysninger. Ja, det var jo derfor, energipolitisk udvalg var inviteret ud til D.O.N.G. i sidste uge, hvor der blev givet en orientering med konkrete angivelser af priser pr. kubikmeter, som var sandsynlige på eksportsiden, sammenlignet med anvendelse her i Danmark. Der blev netop givet en sådan belysning af disse ting. Det er selvfølgelig noget, det er rimeligt at gå videre med over for udvalget i det almindelige arbejde, men rent faktisk har disse ting været lagt frem af D.O.N.G. på mødet derude.

Hr. Steffensen var inde på spørgsmålet om prisen for forbrugerne. Det virker for mig lidt deprimerende, at vi nu gennem mere end et år gang på gang har drøftet, hvad det her vil komme til at koste forbrugerne, og det fremstilles stadig væk som et mørkt mysterium, hvad der er tale om. Der vil være i forhold til det, man giver for olien nu, en rabat på 15–20 pct. de første 5 år; derefter vil det vedvarende koste ca. 7 pct. mindre. Omstil-